

7) Det under nr. 13 foreslåede § 35 a, stk. 5, udgår.

Af et *mindretal* (SF), tiltrådt af et *mindretal* (DF, EL og FRI):

8) I den under nr. 13 foreslåede § 35 a affattes stk. 6, der bliver stk. 5, således:

»Stk. 5. Pengeinstituttet skal udarbejde retningslinjer for, i hvilket omfang kundeoplysninger kan videregives. Retningslinjerne skal være offentligt tilgængelige og skal, når samtykke meddeles, jf. stk. 4, udleveres til kunden sammen med en genpart af den skriftlige samtykkeerklæring.«

Af *økonomiministeren*, tiltrådt af et *flertal* (udvalget med undtagelse af EL og FRI):

9) Efter nr. 15 indsættes som nyt nummer:

»03. I § 36, stk. 4, der bliver stk. 5, ændres »3« til: »4«.«

Til § 6

10) I *stk. 1* ændres »1. april 2000« til: »1. juni 2000«.

B e m æ r k n i n g e r

Til nr. 1

Ændringsforslaget er alene af redaktionel karakter.

Til nr. 2

Under behandlingen af nærværende lovforslag er det kommet frem, at der er sket et skred i begrebet »sædvanlige kundeoplysninger«. Derfor præciseres indholdet af bemærkningerne til 1989-lovforslaget, hvorved bestemmelsen indførtes, nu i selve lovforslaget. Således medfører ændringsforslaget, at den oplystning af oplysninger, der findes i ministerens bemærkninger til nærværende lovforslag, bortfalder. Det er herefter kun de oplysninger, som udtrykkeligt er defineret som sædvanlige i bemærkninger til 1989-loven, som kan anses som sædvanlige kundeoplysninger. Endvidere foreslås det, at sædvanlige kundeoplysninger ikke må anvendes til markedsføring og rådgivning.

Til nr. 3

§ 35 a, stk. 2, er en videreførelse af den hidtil gældende § 36, stk. 2, 3. pkt., i lov om fondsmæglerselskaber. Bemærkningerne hertil henviser til bemærkningerne til § 54 i bank- og sparekasseloven. Af bemærkningerne hertil fremgik følgende om bestemmelsen om sædvanlige kundeoplysninger:

»Det anføres i betænkning 1108/1987 om brancheglidning, at når der etableres finansielle koncerner, opstår der særlige problemer i relation til denne tavshedspligt, idet de enkelte dele af koncernen vil være interesserede i at kunne anvende oplysninger, der findes i andre dele af koncernen. Når der er tale om oplysninger, der befinder sig i samme koncern, vil overholdelsen af tavshedspligten ofte vanskeliggøres af, at selskaberne kan have lokalefællesskab, fælles personale og fælles bogføringssystemer. Det anbefales derfor i betænkningen at lempe tavshedspligten, så den tilpasses de faktiske tilstande.

Tavshedspligten efter § 54, stk. 2, forhindrer endvidere en effektiv udnyttelse af fælles kapacitet, herunder navnlig edb-systemer, i finansielle koncerner, som ofte netop er etableret med henblik på gennem stor- og samdriftsfordele at opnå en reduktion af omkostningsniveauet.

På den baggrund foreslås det i 2. pkt., at sædvanlige kundeoplysninger kan udveksles mellem virksomhederne i en finansiell koncern, når disse er undergivet tavshedspligt. Sådanne oplysninger kan være almindelige stamoplysninger (ktothavers navn, adresse, stilling m.v.). Endvidere kan der være tale om oplysninger af økonomisk karakter (kontienes art, antal og størrelse).«

Af bemærkningerne fremgik endvidere følgende om samspillet med registerlovgivningen:

»Det bemærkes, at samkøring af koncernselskabers registre eller videregivelse af oplysninger om forbrugere til brug for markedsføring tillige reguleres af bestemmelserne i § 4, stk. 4, jf. stk. 5, og § 4 b i lov om private registre m.v.«

Der er således tale om en videreførelse af den gældende bestemmelse om sædvanlige kundeoplysninger.

Til nr. 4

Da ledelsen i de finansielle institutter i en koncern hver især er forpligtet til at påse, at instituttet overholder gældende lovgivning, synes behovet for videregivelse af oplysninger til brug for koncernstyring ikke at have en sådan vægt, at